

Ruuhkavuosina en ehtinyt ajatella niitä keväitä ja kesiä lupailin itselleni ensi vuonna ensi vuonna minä menen lehtoon etsin ne pienet vuokkojenniskat etsin taikinanmarjan ja saniaisen nuppuiset alut en taaskaan ehtinyt ainainen kiire turrutti enkä jaksanut lähteä etsimään ihmeitä Odotan herkeämättä kevättä niin kuin lapsena niin ettei mikään mene minulta ohi Aion nähdä silmujen puhkeamisen aion nähdä puron kuulla sen kauniin kirkkaan solinan puroni on unelma joka kuivuu viimeistään juhannukseksi jolloin linnunlaulu kuolee